

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

62. An Religiosus, vel quivis alias, qui tenebatur iejunare v. g. Feria 6. in
qua occurrit Vigilia alterius Sancti, si non ieiunet, peccet dupliciter? Ex quo
infertur, quod Religiosus Franciscanus, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

Homonobus de Bonis *in exam. Eccl. p. 1 tr. 5. c. 9. q. 60.*
Molefitus *in sum. tom. 1. tr. 11. c. 14. n. 67.* Sayrus *in clau-*
reg. lib. 6. o. 8. n. 11. Et ratio est: quia ita clare habetur
in c. fin. de obser. ieiuniu. ibi: [Qui nec voto, nec regulari
obedientia lumen adstricti, in sexta feria, si festum. Na-
tuitatis Dominica die ipso venire contigerit, carnis
proper festi excellentiam vesci possunt, secundum con-
futendum Ecclesiae generalis.] Vbi vide etiam Gloss.
Hoffensem, & Ancharam.

1. Hac sententia est probabilis. Sed contrarium non
minus probabile existimabo, quam docet doctissimus
Molin *tom. 1. disp. 272. n. 3.* vbi sic sit: [Si Deo voti-
fi omnes sextas ferias anni ieiunare; eoque anno dies
Nativitatis Domini sexta feria celebretur, in qua om-
nes fideles carnis vescentur; ad iudicandum, an in
ea die nihil impedito voto, possit carnis velci, &
non ieiunare; interrogandus es, an si dum votum emi-
ti, rabi occurrit, eo anno festum Nativitatis inci-
derit in diem Veneris, cum diem exceperis? quod si af-
firmaverit responderes, certe non teneris ieiunare: si
autem trepidus, scrupulosusque, ac timoratus conscientia
plas iusto lis, arbitrio prudentis iudicandum est,
non teneti ieiunare; neque enim credendum est, te co-
de vultu a carnis abstinere, & esse singularem,
cum familia onere, in piscibus tibi soli parandis.] Ita
Molin. Quem postea lequatus est ex eadem Societate
hact. *tom. 1. l. cap. 20. q. 3.* & nouissime Fagundez de
Pra. Eccl. *n. 4. l. 1. c. 6. num. 6.* qui tenet hanc senten-
tiam, non ex ei fundamento, vt volebat Molin. &
Azor, quod si cogitasset, non voulisset ea die ieiunare;
sed, quia, quando non constat de intentione expressa
vouentis ieiunium, votum Iesu accipendum est iuxta
morem Ecclesiae. Sed mos Ecclesiae est, vt non ieiun-
etur, & vt carnes comedantur in die Nativitatis Do-
mini, etiam veniat in Sabbathio, vel in feria sexta.
Ergo &c.

3. Et idem hanc opinionem, etiam Authores con-
trarii probabiles vocant, vt Bartholom. a S. Fausto
in thes. Relig. l. 1. q. 15. 4. num. 2. Bonac in leg. disp. 4. q. 2.
p. 6. num. 9. cum aliis: & post haec inueni hanc op-
inionem etiam docuisse Rodriguez *in sum. tom. 1. cap. 25.*
q. 6. vbi sic affirmit. [A el que hizo voto simple de ayu-
nar los viernes, le deuen preguntar, si tuuo intencion
expresa de ayunar en este dia, aunque cayesse en vieri-
na la Natividad, porque si no se acorda de esto, no esta
obligado a ayunar, atento que si se acordara, verisimil-
mente se ha de creer, que no fiziera voto de ayunar en
dia tanca Festividad.] Hac ille mutans opinionem
contraria, quam docuerat antea *in quasi. regul. tom. 3.*
q. 4. art. 3.

4. Reflat modo respondere ad argumentum contra-
rium ex cap. fin. de obser. ieiuniu. Dicò igitur, illum cano-
nem intelligendum esse, quando voulens expresse in-
clauderit in suo voto diem Nativitatis Domini, *vt sup.*
ibidem est. & omnes consentiunt: non igitur loquitur
in causa quo voulens nihil de tali die cogitaret: nam in
suo casu sufficienda est sententia contraria. Et ita ego
lenio, & sape in praxi consului, Notandum est etiam
contra aliquos DD. quos citato nomine carpit Sylvest,
cor. Ieiuniu. num. 7. cum, qui votum emitit non co-
medendi ouia in sexta feria, vel die Sabbathi, posse co-
medere carnes in die Nativitas Domini. Vide Regin. in
praxi, *tom. 1. l. 4. c. 13. sect. 1. n. 146.*

RESOL. LXII.

An Religio suu, vel quisius alius, qui tenebatur ieiunare
eg. Feria 6. in qua occurrit Vigilia alterius Sancti, si
non ieiunat, peccet dupliciter?
Ex qua inferius, quod Religiosus Franciscanus, si non ie-
juniu. Tom. 1. V.

iunet in Feria 6. etiam si Vigilia tantum vnum pec-
catum committit; & idem dicendum est de aliis cas-
ibus.

Et quid est sentendum si Prelatus in virtute sancte Obedi-
entia praecipit Religioso v.g. ieiuniu in Vigilia ali-
cuius Sancti, vel alterius ieiuniu? Ex pars. 4. tract. 4.
& Misc. Reg. 8;

5. 1. **A**firmatiuam sententiam communiter do-
cent, Vasq. *in 1.2. disp. 98. c. 2. num. 7.* Merolla
Ref. seq. lig.
in disp. Theol. tom. 1. disp. 2. c. 7. corollari. 6. q. 126. & alii,
qua in talis casu frangitur duplicitas virtutis praecipuum,
alterum temperantia ex pracepto Ecclesiæ, alterum
vero religionis, nam ex voto tenetur regulam ob-
seruare.

2. His tamen non obstantibus non reticem, contra-
riam sententiam docere Petrum Cornejo *in 1.2. D.Th.*
t. 7. q. 71. disp. 5. dub. 8. n. 10. nisi transgrediatur votum
ex speciali inobedientia qua velit non subici regulæ,
aut Superiori. Unde Gratian. q. 186. art. 4. §. dicitur ad
hoc, docet quod si Religiosus transgreditur praecipita Sup. hoc ib.
Dei, vel Ecclesiæ, qua præcipiuntur sub peccato mor-
tali in sua regula, non propterea licet infeste peccasse res, potest
duplici peccato, aut uno habente circumstantiam al-
terius peccati. Addit quod regula potest præcipere ta-
lia ieiunia, inquit præcipit propter idem mortuum, pro-
pter quod præcipit Ecclesia, ergo cum ibi non sit du-
plex mortuum, non erit nisi vnum peccatum, & idem
est in aliis, nam Religio cum præcipit ieiunium suis
Religiosis, nihil aliud intendit, quam virtutem tem-
perantia, quod idem vult Ecclesia, ac proinde cum
Religiosus non ieiunat contra præceptum sua regulæ,
non committit nisi vnum peccatum, ac si tale ieiunium
semel tan. un. esset præceptum, quod confirma-
tur, quia regula in suis præceptis nisi exigat specialiter
obedientiam, solum intendit virtutes in particulari
iuxta materiam præceptam ad ipsam obedientiam fol-
lum generaliter; ergo qui peccat, non committit du-
plex peccatum, nam illa obedientia est circumstantia
generalis qua reperitur ibi, sicut in omnibus aliis pec-
catibus. Secus autem dicendum est si Prelatus in virtute
sancte Obedientie præcipiat Religioso, v.g. ieiuniu,
nam illud non præcipit solum sub ratione temperan-
tiae, sed etiam sub ratione voti obedientiae, & idem trans-
gressio illius est duplex peccatum, contra temperan-
tiam, & contra obedientiam, qua in particulari exigitur.
Igitur in illo casu Religiosus committit duplex
peccatum specie distinctum si à regula, vel Prelato
exigatur obedientia specialiter; secus autem si non exi-
gatur, quia sapientia regula in suis præceptis habet mo-
tuum, quod Ecclesia in suis, hinc est quod Religiosi Sup. hoc ib.
Franciscani, si non ieiunant in sexta feria, etiam si tria, in di-
vigilia, tantum vnum peccatum committunt, & idem cito. Qua-
dicendum est de aliis casibus, & haec omnia dicta sunt res, post me-
secundum mentem Petri Cornejo, vt ipse docet vbi diuin. à vers.
ex his, &
sup. in princ.
huius §.

RESOL. LXIII.

An si quis violet duo ieiunia ab Ecclesia indicta in unum
diem incidentia, peccet dupliciter?

Idem est de auditione Missæ, & cessatione ab operibus ser-
viliis.

Et an saltem talis transgressio præceptorum sit circumstan-
tia in confessione aperienda?

Et quid si concurreat ieiuniu indictum ab Ecclesia, &
voto?

Et infertur Monachum D. Francisci peccare dupliciter,
si in die Veneris quo incidit vigilia non ieiunet.

Et queritur, an Religiosus Dini Francisci teneatur ad

V 3 Regula

N. A.
n. i. a.
L. IV. V.
III.